

Imprimat legal.

2 APR 1927

FOAIA DIECEZANA

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe jumătate de an	80 „		până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200	
Pe un pătrar de an	40 „		de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un-an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1155 E. c. 1927.

Ordin circular

Către On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Administrația financiară județeană din Logoj ne pune în vedere, că Cassieriiile statului vor face plata diferitelor sume dela stat numai atunci, dacă cei în drept a primi ceva își vor fi achitat impozitele pe trecut și impozitul global pe trimestrul curent.

Drept aceea — în vederea ridicării retribuțiilor de stat pro trimestrul Ianuarie-Martie a. c. — On. Preoțime este îndatorată a-și achita până la datul de 5 Aprilie a. c. impozitele restante către stat inclusive impozitul global pe trimestrul prim al a. c., iar recipisele a le înainte prin oficiile protopresbiterale cel mult până la 15 Aprilie a. c. Consiliului eparhial.

Cei-ce nu vor satisface dispozițiunilor de mai sus în termenul fixat, — pe lângă reținerea retribuțiilor pe trimestrul curent — li se vor aplica și pedepse disciplinare.

Caransebeș, 18 Martie 1927.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Spre mai bine...

„Cu o floare nu se face primăvara“ era răspunsul tuturor acelor cari — deși convingși că schimbarea mai ales în bine a unei stări de lucruri nu se poate realiza de cât numai începând fiecare în cercul său de activitate dându-se pe sine întâiu de exemplu — cântau să-și justifice neactivitatea, rămânerea în starea de mai înainte, deși o recunoșteau de rea. Incercau descurajarea și desprețuiau puterea exemplului... uitând că dacă o floare nu poate să facă primăvara, o vestește și se bucură deci de aceeaș dragoste din partea tuturor celor ce o așteaptă!... Întâiu cele mai îndrăznețe, apoi și cele mai sfoase apar cu încetul toate și luând locul vechiului acoperământ, ne întăresc speranța în vremuri mai bune!... Primăvara a început...

Faptul acesta se adeverește și pe tărâmul religios și moral! Haina de ghiață a materialismului esagerat ce înfășurase întreaga activitate a sufletului omenesc, întinsă la extrem se rupe — orice exces e urmat de o reacție — și prin locurile goale străbate, mai mult sau mai puțin îndrăznețe, florile regenerării sufletești, roadele credinței vii și adevărate!... îndreptarea sufletului spre ajutorul creatorului său, viețuirea după cerințele religiei, exteriorizarea acestei viețuiri adevărat creștinească prin iubirea și ajutorarea aproapelui!

De pretutindeni ne vin știri că tot mai multe flori de acestea au apărut, că tot mai mult, dar, haina înghețată a mohorâtului materialism se petește! Sufletul omenesc, care fusese înfășurat în haina aceasta a lui Mamona umedă

și rece atât de multă vreme, se curățește, se luminează, se încălzește, îmbracă haina de sâr-bătoare presărată cu florile bine mirositoare, roade creștinești, ca să primească pe adevăratul său cârmuitor — pe blândul Isus — ce prea multă vreme a stat și ciocănit, neluat în seamă, la ușa sufletului omenesc cuprins de patima egoismului și a iubirii de arginți. Primăvara acestei regenerări sufletești a început și floricelele cele mai delicate și mai sfoase își anunță apariția chiar prin locurile cele mai întârziate în lepădarea mohorâtei haine!

Prin multe locuri — aproape pretutindeni chiar unde cei pătruși de chemarea lor au dat semnalul întărit prin exemplu, șirurile celor lă-pădați de Mamona fac tot mai mare zid împre-jurul bisericii și numărul celor ce pun mai mult temei pe cele neperitoare ferite de lotri, molii și rugina tot mai mult se încolțește! Cre-dința reînvie și rodul ei nu întârzie să-și arate efectul... aproapele în nevoie e privit cu adevă-rată milă și compătimire și ajutat din toată inima cu dragostea cerută de Mântuitorul!

Mi se va pune întrebarea: Oare până acum nu s'a ajutat aproapele? Sunt pline ziarele de anunțuri că „cercuri de domnișoare pentru ajuto-rarea tuberculoșilor¹⁾ — ca să luăm unul din cele mai recente — depun mare activitate pentru reușita seratei artistice și dansante care va avea loc...” etc. și mai departe că „... a fost alcătuită cu multă trudă și va satisface pe cei mai pretențioși“ : . .

Ce rost au aceste societăți cari, trebuie să recunoști, că nu sunt puține! Oare nu strâng ele ajutoare pentru cei în lipsă?... pentru săraci, orfani, schilozi, tuberculoși, sinistrați în urma focului sau apei? Nu fac ele o faptă creștinească?

Da, iubite cititor, dar trebuie să ținem seamă și de mijloacele, împrejurările și gândurile cari însoțesc fapta noastră! Neglijând toate acestea am putea ajunge să admitem pentru ajutorarea aproapei chiar furtul! Cât de mult laudă Mântuitorul fapta văduvei și cât înfierează pe a fariseului! deși darul văduvei era atât de puțin pe lângă aurul celui alt! . . .

Oare Mântuitorul, sf. Apostoli, urmașii lor, — și dacă ne aruncăm privirea asupra neamului

nostru, ca să luăm un exemplu mai apropiat, — strămoșii nostri când au ajutat pe aproapele, când au ridicat atâtea locașuri de închinare, cultură și binefacere și-au îmbrăcat fapta lor în haina ridiculă și imorală a filantropismului de azi, care aranjează „ciaiuri și serate dansante“, baluri unde o noapte întreagă își chinuesc sim-țurile și corpul în frământările și bâțâelile epi-leptice ale charlestonului „modern“?

Oare este creștinesc faptul când în loc de milă, în loc de compătimire, în loc să te pă-trunzi de suferința celui nefericit, tu faci din ea un mijloc de a te veseli, un pretext pentru jocuri producătoare de acțiuni și gânduri imorale?

Este creștinesc faptul când de cele mai multe ori se cheltuesc la asemenea serbări și banii adunați dela cei ce n'au luat parte, cari au contribuit cu gând curat la ajutorarea aproapei?

Este creștinesc când vrând să arate lumii că muncesc în scopuri filantropice, terorizează pe soți și pe părinți cu facerea de luxoase îm-brăcăminți punându-i astfel la grele cheltuieli, provocând de cele mai multe ori stricarea liniștei din casă, sau în cel mai fericit — ce fericit!... — murmurarea și chiar blăstemarea biștelor săraci!?

Este creștinesc faptul când mulți dintre membrii unor asemenea societăți se bucură când aud că noi calamități s'au abătut asupra aproapei, ca de noi prilejuri pentru filantro-pice serbări în cari să mai petreacă?!

Și când te gândești că deși haina filantropiei acesteia tragi-comice este împrumutată dela alte neamuri în fruntea multora din aceste societăți stau ființe serioase, cu un trecut serios și curat creștinesc!... Când vezi că ziarele și revistele se întrec -a relata asemenea serbări cu lux de amănunte și măguliri, te cuprinde aproape des-curajarea! . . .

Iată de ce sufletul nostru se bucură ca la sosirea primăvăraticilor vestitori, la întrebuintarea mijloacelor cu adevărat creștinești, la îmbrăcarea lor cu haina credinței vii și adevărate! . . .

Cu o asemenea haină — floare vestitoare de vremuri mai bune — și-a îmbrăcat Societatea femeilor ort. române din localitate, mijloacele de a-și mări fondul filantropic. În loc de joc, provocator de acțiuni și gânduri imorale, în schimbul ajutorului bănesc, societatea amintită a oferit, nu numai membrilor săi, hrană sufle-

¹⁾ Cuvântul 17. III. a. c.

tească cu adevărat creștinească prin rulara filmului cu viața și patimile Mântuitorului. S'au ajuns ambele scopuri pe cari oricare din aceste societăți trebuie să le urmărească; înmulțirea mijloacelor de ajutor și contribuirea cu hrană necesară regenerării sufletești. Pentru acest fapt își atrag cinstea, lauda și mulțumirea tuturor celor pătrunși de adevăratul spirit creștinesc atât îndrumătorul, cât și conducătoarea acestei societăți! Inceputul s'a făcut și cum exemplele conving și atrag, bucuria noastră va fi deplină, când caritatea românească va asvârli o haină și streină și necreștină și va îmbrăca pe cea adevărată.

D. P.

Rolul bisericii creștine în viața individului și a societății.

De: clericul D. Daicoviciu.

(Continuare).

Rolul esențial, atât pentru individ, cât și pentru societate, îl are biserica creștină din p. d. v. *moral*, al *carității*.

Concepția despre *bine* n'a fost totdeauna cea de azi; ea a variat.

Morala budistă — ideală desigur — avea urmări dezastruoase, ce izvorăsc tocmai din excésiva ei idealitate. Spre a ne convinge de extremismul moralei budiste, ajunge, cred, un singur exemplu: Ea oprește, de pildă, să ari pământul, căci — zice ea — se poate întâmpla să fie un vierme acolo pe care-l omori prin asta și-i păcat! *Dar această concepție morală duce, evident, la complectă inactivitate și deci la distrugerea existenței!* Singura doctrină sănătoasă și adevărată este aceea, care ne îndeamnă la o neîntrepută activitate așa cum face creștinismul.

Caracterul specific al *moralei antice*, fie că socotea ca *bine înțelepciunea* (Socrate), fie *plăcerile* (Epicureii), este *personalitatea*; ea era o *morală personală*, având în vedere nu societatea ci individul. Binele — ziceau anticii — este ceea-ce-mi convine mie, individului! Dar urmările *anarhice*, ce decurg din acest principiu etic, sunt evidente pentru oricine. Mai târziu, *Nietzsche* a tras ultimele consecințe ale acestui principiu etic, decretând ca unica morală justificată, *morala forței*,

ce a dat, apoi, naștere *pangermanismului* cu electele-i diabolice cunoscute îndeobște.

Creștinismul aduce ceva nou: *Caritatea* adică *iubirea de aproapele și obișnuința de a face bine* pe baza acestei dispoziții sufletești, devenind din ce în ce mai buni prin exercițiu. Iar, „*aproapele*“ este „*tot omul ce vine în lume*“, spre deosebire de legea mozaică, care, deși cuprinde în sine poruncile de a iubi pe Dzeu și pe aproapele, admitea, totuși, răsbunarea (ochi pt. ochi etc.) și mărghinea sfera noțiunii de „*aproapele*“ la Iudeu, lipsindu-i prin aceasta, caracterul universal ce trebuie să-l aibă orice lege morală. *Morala creștină* accentuiază deci *binele general* și anume al *întregei omeniri* căci „*Au doară Dzeu este al Iudeilor numai?*“ și „*Nu este osebite Iudeului și Elinului, pentru că Același este Domnul tuturor*“. *Caritabilul* săvârșește binele, nu pentru glorie, ci după preceptul religios: „*Să nu știe stânga ce face dreapta*“. *Creștinismul* face din *iubire*, din *lepădarea de sine* criteriul adevăratei moralității și nu se înșeală: „*Iubirea e însăși morala; iar caritatea e o floare ce crește doar pe tulpina milei!*“

Concepția morală a creștinismului a rămas neîntrecută până azi. Kant, e adevărat, obiectează moralei creștine că pretinde, să se facă binele *pentru răsplata* vieții viitoare. E, însă, o greșită înțelegere la mijloc! fericirea de dincolo *nu este* — în creștinismul *bine înțeles* — *mobila* faptelor noastre bune; fapta creștinească trebuie să isvorască *din iubire*, având *ca urmare a Dreptății dzești, iar nu ca scop* fericirea!

Biserica creștină cu poruncile ei „*iubește pe aproapele tău ca pe tine însuți*“, „*iubiți pe vrăjmașii voștri*“ și „*faceți bine celor ce vă urăsc*“, ne îndeamnă să ajutăm pe cei nenorociți, pe cei în mizerie, să nu ne răsbunăm ci să răsplătim răul cu binele. Și ce poate fi mai nobil decât a învăța pe cel neînvățat și nepri-ceput, a ierta greșelile celor pe ne greșesc; de cât să îmbraci pe cel gol, să dai de mâncare celui flămând, să îngrijești pe cei bolnavi și pe orfani, scurt, să ștergi cât mai multe lacrimi din această „*vale a plângerii*“? *Și se poate, face!* Dacă nu personal, individual, atunci *colectiv prin comunitatea religioasă creștină*.

Caritatea e mijlocul cel mai sigur spre a ne câștiga fericirea atât aici cât și dincolo, căci

cu nimic în lumea aceasta nu se poate compara mulțumirea sufletească pe care și-o dă conștiința săvârșirii unei fapte bune, cum zice și Miron Costân în opera sa „Viața Lumii“ :

„Una faptă ce-ți rămâne bună te lățește,
În cer cu fericire, în veci te mărește“.

Versurile astea sunt primitive desigur, dar ele exprimă un adevăr profund.

Rolul bisericii creștine culminează în realizarea păcii mondiale.

Nu cred să existe între oameni unul care să doriască perpetuarea războaielor. „Dacă ești om cult — zice, cu drept cuvânt, distinsul nostru prozator Brătescu-Voinești — e peste putință ca vederea satelor, a orașelor, a unor ținuturi întregi pustiite, a lungilor convoiuri de schilodiți, a movilelor de cadavre și munților de ruine, să nu te facă să 'nțelegi că războiul e cea mai tragică nebulie a umanității“. Ei bine, tocmai pentru ca să zădărnicească această înfricoșătoare urgie diavolească, fiul lui Dzeu s'a făcut om și prin Caritate a adus pacea pe pământ. Suprimarea războaielor a fost unul dintre scopurile de competență ale întrupării lui Dzeu. Din nenorocire, omenirea n'a înțeles nici până azi această mare țintă și popoarele au continuat și continuă încă să se stâșie unul pe altul sub imboldul criminal al Satanei, de multe ori chiar în numele Aceluia pe buzele căruia la fie ce pas fluturau cuvintele „Pace vouă“!

Se naște întrebarea: cum se face că, deși omenirea a dorit totdeauna suprimarea războaielor, ele totuși, continuă cu furie? Nu cumva sunt un rău necesar?! Răspunsul nu poate fi decât acesta :

Războaiele nu s'au suprimat până acum, nu pentru că ar fi un rău necesar, căci rău necesar nu există — el nu-i decât abatere dela natural —, răul ni-l facem noi, ci fiindcă mijloacele n'au fost potrivite scopului! Aceste mijloace au isvorit, până acum, din conceptul „Si vis pacem, para bellum“. Mulți, mai cred și azi în eficacitatea acestui principiu, dar credința-le deșartă o dovedește faptul că, deși destul de vechiu — chiar în aplicarea lui —, acest principiu n'a putut să dea rezultatul dorit. Ba chiar s'ar putea afirma că războaiele au devenit cu atât mai frecvente, mai crâncene și mai fioroase, cu

cât tehnica războiului s'a perfecționat, cu cât pregătirile au fost mai mari! Dovadă opera distructivă a Germanilor în războiul mondial!

Pacea lumii n'o realizează guvernele și nici Liga Națiunilor, căci ele se reazimă pe forță, iar binele nu poate fi făcut prin silnicie, prin rău!
„Nu se poate stinge focul prin foc, nici apa nu se poate usca prin apă, nici răul nu se poate combate prin rău“! (Tolstoi).

Tot așa de absurd este să crezi că se va putea realiza pacea mondială refuzând, la un moment dat, să pui mâna pe arme spre a te apăra de inamicul cutropitor cum fac unii sectari de-ai noștri. Nu. Pacea lumii nu se va realiza decât atunci când vom reuși să „ucidem“ fiara egoistă din noi, când, liberi de patimi, vom stăpâni poftele și pornirile noastre; când spiritul va domina asupra materiei; când vom fi pătrunși de iubirea creștinească! Schimbați sufletele, nobilitându-le și veți obține pacea mondială! Iar calea nu poate fi decât biserica creștină care singură e în stare să lupte contra patimilor, accentuiază spiritualitatea în om și propovăduiește iubirea de aproapele.

Acesta e din câteva puncte de vedere rolul bisericii creștine în viața individului și a societății. Din cele expuse se vede că religia creștină, prin credința ei, prin caritatea ei, e absolut necesară tuturor oamenilor, dela cei mai simpli până la cei mai desvoltați intelectuali — tuturor celor ce doresc să fie mulțumiți cu ei înșiși și cu lumea, adică să fie fericiți. Căci „Creștinismul, nu numai că nu e o superstiție, ci se înfățișează ca doctrina metafizică și etică cea mai severă, cea mai curată, cea mai completă, mai presus de care rațiunea omenească până azi nu s'a ridicat și 'n cercul căreia orice activitate omenească superioară se mișcă.“

De aceea; sistemele filosofilor au pierit și vor pieri; teoriile învățaților se vor nimici, dar religia lui Cristos, divină prin origina ei, nobilă prin mijloacele folosite în răspândirea ei, sublimă și stântă prin iubire și pace — nu va pieri. Ne-o spune însuși Mântuitorul: „Cerul și pământul va trece, dar cuvintele mele nu vor trece“.

(Sfârșit).

ȘTIRI

Serbări naționale. La 30 Aprilie se împlinesc 50 ani de când s'a declarat războiul dela 1877 cu Turcii. Din acest război a răsărit independența țărilor române și pe urmă la 1881 prefacerea lor în regatul României. M. S. Regele Ferdinand a încredințat guvernul să ia măsuri, ca această zi să se prăznuiască în toată țara. Academia română a încredințat pe dnii G. Bogdan Duică, I. Nistor și N. Iorga să țină conferințe. În București vor ținea un șir de prelegeri și conferințe domni Alexandru Lapedatu, Ion I. C. Brătianu, Vintilă Brătianu, General Rosetti, Ion Duca, Ion Nistor și Constantin Banu. În Ardeal pregătește serbări și Universitatea din Cluj.

Dar nobil și exemplul frumos. Adunarea generală a „Băncii Poporale” din Caransebeș întrunită în 24 Februarie a. c., la propunerea Direcțiunii, a votat Venerabilului Consistoriu, la mâinile Prea Sfințitului Episcop suma de 20.000 (douăzeci mii) lei. Acest act marinos și nobil, onorează pe conducătorii Băncii și pe adunarea generală.

„Banca Poporală” din loc și-a ținut adunarea generală anuală la 24 I. tr. Această adunare a primit un timbru sărbătoresc prin afluența mare a acționarilor din întregul acest colț de țară, fiind de față peste 40 de acționari, apoi și prin faptul, că împlinindu-se două decenii, dela fondarea institutului, adunarea a fost onorată cu prezidenția Prea Sfinției Sale a Domnului Episcop Dr. Iosif Traian Badescu, unul dintre fondatorii acestui institut, devenit puternic prin „buna înțelegere dela conducere” — precum a accentuat aceasta Prea Sfinția Sa.

S'a luat cu plăcere act despre îmbucurătoarea dezvoltare continuă a acestei cetăți financiare; dezvoltare atât de rapidă din anii ultimi. Activele institutului la 31 Decembrie 1926 au fost de 41 milioane, iar circulația totală de casă în 1926 a fost de 370 milioane Lei.

Depunerile spre fructificare s'au urcat la peste 28 milioane Lei (cu 3 ani mai înainte fuseseră nu de tot șase milioane Lei). Dovadă de încrederea crescândă ce i-o dă populația din orașul Caransebeș, și împrejurime, din Valea Timișului superior, Valea Bistrei, Valea Almajului, Craina și Clișura, teritorii pe cari „Banca Poporală” sa estins, înființând filialele și expoziturile sale.

Venitul curat pe anul 1926 a fost de 1,660,742.67 Lei, din care s'a decis cu unanimitate plățirea unei dividende de 100 Lei (față de 90 Lei din anul trecut), cu care se răscumpără, îndată după adunare, cuponul pe anul 1926.

S'au dublat sumele destinate scopurilor culturale și de binefacere. Intre acestea se cuprinde și suma de 20.000 Lei oferită Venerabilului Consistoriu, (în anul trecut fusese 10.000 Lei).

S'a luat cu plăcere la cunoștință cumpărarea blocului de case din piața Bozovicului și a Vilei „Dora” din Băile-Erculane.

Adunarea și-a exprimat mulțumirea și recunoștința față de d-l director executiv Isidor Tătariu, pentru conducerea sa cu zel și pricepere a institutului, precum și față de ceilalți funcționari, cari cu toții au contribuit cu sîrguința, dibăcia și dragostea lor la progresul și rezultatul atât de frumos al Băncii Poporale, devenită acum în Granița institut înfloritor, solid și respectat.

Dorim ca „Banca Poporală” să pășască înainte pe calea progresului cu pași siguri și pacinici, domnind și de aci înainte buna înțelegere în sânul ei.

Învățământul religios în școlile secundare.

Patriarhia a făcut o adresă Ministerului Instrucțiunii prin care cere ca, la alcătuirea noii legi a învățământului secundar, să se prevadă principial dreptul chiriarhilor la numirea profesorilor de religie și dreptul de control al bisericii față de învățământul religios dela toate categoriile de școli.

Profesorii de religie să fie numiți numai dintre candidații propuși de chiriarhul, în a cărui eparhie se află școala la care ar urma să fie ales profesorul.

Candidații trebuie să aibă examenul de capacitate depus în fața unei comisii, în care un reprezentant al bisericii să-i examineze din punct de vedere al doctrinei.

Să se recunoască bisericii dreptul de inspecție în chestiunile învățământului religios.

Se mai cere în adresă ca aprobarea manualelor de religie să fie de competență Sfântului Sinod.

Adresa arată că aceste drepturi sunt recunoscute și cultelor eterodoxe, întru cât ele își numesc și califică singure pe catihetii și profesorii de religie.

Centre culturale. Ministerul Instrucțiunii a dispus crearea și funcționarea unor centre culturale pentru propășirea culturală a poporului nostru și îndeosebi a celui dela țară. Aceste centre culturale, menite a fi focare de propagandă și luminaire a poporului, vor funcționa deocamdată în județele de frontieră, unde pe lângă nevoia de întărire sufletească a populației rurale este nevoie și de răspândirea culturii românești în masele populației, pentru a familiariza masele minoritare cu această cultură și a le atrage către ea. Ministerul Instrucțiunii a numit 7 șefi de propagandă și doi conferențieri ajutori, cari vor asista și ține cuvântări la centrele culturale dintr'o anumită regiune a țării.

Guvernul grec și situația la Sf. Munte. Guvernul grecesc a depus pe birourile Adunării Naționale un proiect de lege privitor la privilegiile administrative ale Muntelui Atos.

Prin noul proiect peninsula Atosului formează o secțiune administrativă autonomă a statului elen. Din punct de vedere spiritual Sf. Munte se află sub jurisdicția patriarhului ecumenic.

Un important punct al proiectului îl constituie faptul că toți cei ce se vor retrage pe Sf. Munte vor fi con-

siderați că au căpătat de drept cetățenia grecească, fără să fie necesară nici o altă formalitate.

Din punctul de vedere administrativ statul elen își rezervă dreptul de a-și exercita autoritatea printr'un guvernator.

Timbrele din vechea emisiune. Valabilitatea timbrelor mobile de 1 leu, 2, 3, 5, 10, 20, 30 și 50 lei din vechea emisiune s'a prelungit până la 1 Iunie 1927. Dela această dată nu se vor mai putea întrebuița, însă se vor putea preschimba cu cele din noua emisiune până la data de 1 Iulie 1927.

Biserica din Rusia văzută de un episcop englez. In ziarul rus „Vozrojdenie“ găsim părerea episcopului englez Berni despre situația religiei în Rusia sovietică. D-~~le~~ Berni, călătorind nu de mult în Rusia, a declarat :

Predarea religiei tinerilor, cari n'au ajuns la vârsta de 16 ani, este strict interzisă și este considerată de legi ca o crimă. Majoritatea bisericilor sunt închise sau transformate în cluburi, teatre și cinematografe.

Toate bisericile sunt statizate și pot să fie închiriate de grupuri de credincioși; însă credința nu poate fi stârpită prin aceste măsuri și dacă Rușii vor mai avea răbdare, sunt sigur că credința în Rusia va renaște.

Toată puterea administrativă este în mâinile funcționarilor evrei. Eu n'am intenția să critic evreimea ca o națiune, însă între ei trăiește încă un tip fără credință, cu o ideologie naturalistă, de care se vorbește în testamentul vechiu.

Ovreeii care administrează astăzi Rusia, seamănă cu strămoșii lor, cari omorau profeții lor proprii.

Ei cred, în mod ferm, că o asemenea stare de lucruri nu poate să dureze lung și văd deja semnele apropierei sfârșitului acestui regim nenorocit pentru poporul rus — închee episcopul Berni.

Legea timbrului. Prin noua lege taxele timbrului mobil al asistenței sociale se vor spori dela 25 și 50 bani, 1, 2 și 10 Lei la 50 bani, 1, 2 și 20 Lei. Societatea „Mormintele Eroilor“ va primi din bugetul fondului de asistență o subvenție fixă de 3 milioane Lei.

Baptismul. Se știe, că propaganda baptistă a fost tolerată, și încurajată chiar, de toate stăpânirile Ungariei de altădată, cu deosebire în ținuturile locuite de români, în scop ca biserica noastră, cu un număr de credincioși mai redus, să înceteze de-a mai fi apărătoarea puternică a neamului și credinței. Un caz mai nou de propagandă baptistă este dat pe față în „Universul“ din 5 I. c., care află, că în Ocnele Mureșului, sau Uioara (jud. Alba) cum îi spun localnicii, bapțiștii țin adunările de cult în biserica ma-

ghiară reformată din localitate. Și ceea ce este într'adevăr uimitor adunările de propagandă baptiste se țin în biserica și școala reformată, în prezența preotului reformat maghiar.

CONCURS.

Pe baza decisului Ven. Cons. diecezan din 9 Dec. 1926, Nr. 4169 B., se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia II. de clasa III. din Criciova (protopresbiteratul Lugojului) rămasă vacantă pe urma preotului Iuliu Nicolaevici.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 30 jug., după care alesul preot va solvi dările.
2. Un intravilan de 800□.
3. Stola uzitată.

In lipsă de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj, adresate fiind Consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poftiți să se prezinte în vre'o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie bisericească, dar nici decum în ziua alegerii.

Criciova, din ședința comitetului parohial ținută la 15 Ianuarie 1927.

Silviu Secoșan

președinte.

Aurel Doboșan

notar.

In conțelegere cu mine:

1—2

Dr. George Popovicu m. p.

Nr. 215 B. ex. 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914. — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută n 26 Ianuarie 1927.

Filaret Musta m. p.
Arhieru, Vicariu episcopesc

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial ort. rom. din Caransebeș ddto 18 Martie a. c. Nr. 1182 E. se escrie licitațiune minuendă pentru facerea gardului de fier la ocolul sf. biserici ort. rom. din Iam.

Prețul de esclamară este 60.000 Lei.

Licitațiunea se va ținea la primăria comunală, Duminecă în 3 Aprilie a. c. la orele 2 p. m.

Doritorii de a întreprinde acest lucru să se prezinte în ziua amintită, având a depune vadiul de 10% din prețul esclămărei, în bani gata ori în hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri precum și condițiunile de licitațiune se pot vedea în orice zi la oficiul parohial din loc.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de preferință asupra acelor măestri întreprinzători, în cari va avea mai multă încredere.

Întreprinzătorul nu are drept de a pretinde diurne sau spese de călătorie.

Întreprinzătorul nu este în drept se rebonifice comunei bisericești spesele avute cu componerea planului.

Spesele contractului și timbrele le va suporta întreprinzătorul.

Iam, din ședința adunării parohiale, ținută în 13 Martie 1927.

Ștefan Otonoga
preot, președinte.

Toma Surlaș
notar.

Portărelul Judecătoriei Orșova.

Nr. 86/927.

Publicațiune de licitație.

Se aduce la cunoștință generală că în baza decizunii Judecătoriei Orșova Nr. 882/927 se vor vinde prin licitație publică în ziua de 28 Martie a. c. ora 8^{1/2} a. m. în comuna Petnic, următoarele mobile: un motor Nr. 3670/651 două roți, una curea, 500 Kgr. porumb 20 bucăți șolocate și una cadă, evaluate la 27500 lei și sechestrate pentru încasarea creanței următorului Dușan Pavlovits, în suma de 2010 lei plus accesoriile

La licitație se vor respecta art. 107, 108 leg. execut. Orșova, 8 Martie 1927.

Statie Popescu
portărel.

TOȚI cari iubiți literatura

cereți un număr de probă
din revista literară

„COSINZEANA”

care apare cu colaborarea
celor mai de seamă scriitori.

Adresa: CLUJ, Piața Cuza Vodă 16

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare. :-: Luminele se pot procura direct dela fabrică (atelier) sau dela și prin epitropiile parohiale. ○ ○ ○ ○ ○

„BANCA BANATULUI“
INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERȚ, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și comerț „Banca Banatului“ societate pe acțiuni în Caransebeș, se invită la

a VII-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

care se va ține **Mercuri în 30 Martie 1927, la 11 ore a. m.** în localul institutului, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
 2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comisiei de cenzori.
 3. Prezentarea și aprobarea bilanțului pe anul 1926, distribuirea profitului curat și darea absolutului pentru gestiunea anului 1926.
 4. Propuneri în sensul statutelor.
 5. Alegerea Consiliului de Administrație și a Comisiei de cenzori în sensul statutelor.
- Caransebeș, la 16 Martie 1927.

Consiliul de Administrație.

Incheierea socotelilor

la „Banca Banatului“ institut de credit și comerț, societate pe acțiuni în Caransebeș, pe anul de activitate 1926.

ACTIVA	CONTUL BILANȚ				PASIVA				
	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Cassa în numerar			681574		Capital societar			500000	
Portofoliul { cu acoperire ipotecară	13,835901				Fondul de rezervă	150000			
cambiilor { cu garanții diverse	4,327620		18,163521		Rezerve pentru creanțe dubioase	930000			
Debitori în Cont-Curent			8,469159		Rezerve pentru diverse impozite	70000			
Diversi debitori interimari			3,773210		Rezerve pentru asig. funcționarilor	350000		1,500000	
Efecte proprii			1		Depuneri spre fructificare			19,015655	
Edificiile institutului în piață			1		Creditori în Cont-Curent și Reescont la B. N. R.			7,539822	
Mobilier			1		Depozite de cassă			931543	
					Interese transitoare anticipate pe 1927			1,000131	
					Profit curat pro 1926			600316	
			31,087467					31,087467	

EȘITE	CONTUL PROFIT ȘI PERDERE				INTRATE				
	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Interese după Credite și Depuneri spre fructificare			1,759357	61	Interese dela cambii, Cont-Curent și diverși debitori			1,801818	25
Spese de administrare, porto și timbre			398629	86	Venitul efectelor			42860	
Impozite diverse			138883	80	Venitul Imobițiilor			130900	
Profit curat pro 1926			600316		Comisioane și alte venituri			859609	02
			2,835187	27				2,835187	27

Caransebeș, la 31 Decembrie 1926.

Augustin Muntean m. p.
Director.

Frideric Azzola m. p.
Contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Alexandru Moraria m. p.
președinte.

Alexandru Bălaș m. p.

Dr. Dimitrie Cloloca m. p.
Virgil Musta m. p.

Sabin Evuțian m. p.
Ilie Orzescu m. p.

George Frățila m. p.
Ioan Popovici m. p.

Subscrisa Comisie de cenzori am examinat contul Bilanțului și al Profitului și Perderii cu registrele principale și auxiliare și le-am aflat exacte.

Caransebeș, la 15 Martie 1927.

COMISIA DE CENSORI:

Dr. Constantin Popasu m. p.
președinte.

Nicolae Ivanescu m. p.
Petru Popovici m. p. **Dimitrie Sgăvêrdea** m. p.
expert contabil.

Dr. Vasile Lolchița m. p.
Ioan Șuşelu m. p.